

Çay Esintisi

– İbrahim Kilik · 30 Eylül 2009

Güneşin gözleri ışırdardağa dökülürken çay.
Mihmandardır çaya gönüllerdeki sırça saray.
Hoş sohbetin girizgâhı ve metnidir manzara.
Işıl ışıl bardaklarda tebessümdür dolunay.

Hoş bir kekrelilik duyulur çayla dilde damakta.
Sanki semaver inlemekte demlik ağlamakta.
Çaydanlığın bağrında ateş açsa da bir yara.
O yara açan güldür özlem dolu dudaklarda.

Kaşıkla ince belli fingir fındır fındırdeşir.
Bir güzel vuslat için dudak bardakla birleşir.
O dem sözlere sığmaz onu yaşamak gerekir.
Bu vuslat ateşine şeker dayanamaz erir.

Dem bu demdir, dost; dost ile hem dem olur söyleşir.
Meclise kadem gelir çayın buğusu gülleşir.
Ayrı bir güzellik çay, dökülürken bardaklara.
Bardak dudaklarla çay kaşıkla özlemle halleşir.

Demlikte davetiye çıkarılır eşsiz güzelliğe.
Buğu buğu tazelik usaresi çıkar göğe.
Ateşin türküsü dinlenirken mesrur bir hâlde.
Hâlden anlayanlar da aynı minvalde dilleşir.
Ankara,30.09.2009 İ.K

.